

شکاف ۳ برابری هزینه نسبت به دستمزد، مهاجرت نیروی کار به کشورهای عربی را افزایش داده است

مهاجرت کارگران

عضو پیشین شورای عالی مزد: حدود ۷۰ درصد کارگران ایرانی حداقل حقوق را دریافت می کنند

۵ صفحه

به آنها بگویی توانند

حوریه جهانبانی، پژوهشگر فوق دکتر در باره دخترش «پرنیان» می گوید که با وجود ابتلا به سندرم داون، کنسرت پیانو اجرا می کند

۱۰ صفحه

عکس: بهمنی حسینی / شهر و روز

روشی جدید برای کمک به مردم فقیر در کنیا اجرا می شود

پول آزاد

سازمان GiveDirectly در پروژه ای ابتکاری در روستاهای فقیر نشین کنیا اقدام به کمک نقدی مستقیم به فقرا می کند

سامانه خادمی - شهروند - وقتی ریش سفید روستا در شهریور ماه به سرافرازی آمد تا او را به جلسه ای دعوت کند که قرار بود زیر درختان آکاسیا تشکیل شود، نورا اودهیامبو، کمی تردید داشت. قرار بود یک سازمان بشردوستانه که اسمش «کمک مستقیم» بود خود را به مردم روستا معرفی کند. نورا چندان به این جلسه خوشبین نبود؛ باز هم یک سازمان بشردوستانه دیگر و در ادامه هیچ از راه رسیدن کارکنان سازمان بشردوستانه چندان برای نورا تازگی نداشت و خروج آنها از روستا نیز مسأله ای معمول بود. روستای نورا در نزدیکی شهر

۹ صفحه

ورزش

حسین طیبی
آقای گل فوتبال آسیا:
زلزله و تغذیه
رقیبان اصلی ما
بودند!

۱۸ صفحه

جامعه

آلودگی هوا، امسال، چندین روز مدارس تهران و دیگر شهرها را تعطیل کرده و بر روند تحصیلی دانش آموزان تأثیر گذاشت

آلودگی های در دسر ساز

روزهای آموزشی مدارس تهران در پنج ماه گذشته ۱۱ درصد کاهش داشته است

۱۶ صفحه

سیاست

سید علی خمینی در حمایت
«روحانیت و انقلاب»:
مردم از ما
توقع ندارند دروغ
را تبلیغ کنیم

۲ صفحه

سیاست

واکنش ها به مرگ کاووس سیدامامی و بازداشت تعدادی از فعالان محیط زیست ادامه دارد

از های: خودکشی سیدامامی در حال بررسی است

رئیس دادگاه انقلاب: اتهامات بازداشت شدگان جاسوسی است

۲ صفحه

شهر و رنگ

۱۹ صفحه

جامعه

گروگان های شهر به

گزارشی از دانش آموزان یک پیش دبستانی که به دلیل ندانن شهر به در یک کلاس جدا شدند

۹ صفحه

حادثه

مرگ زنان زائر در جاده «دیپوک»

اتوبوسی با ۴۵ مسافر قبل از رسیدن به مشهد واژگون شد
در این حادثه ۹ زن کشته و ۳۶ نفر راهی بیمارستان شدند

۱۵ صفحه

ورزش

گزارشی از اعتراض باشگاه های سیاست اقتصادی فدراسیون فوتبال
خون باشگاه ها به جوش آمد

چند باشگاه بر طرفدار قصد دارند قرارداد تبلیغات محیطی امضا کنند

۱۴ صفحه

سر مقاله

با رویش جوانه ها چه می کنید؟

عبدالرسل وصال | مدیر مسئول

برکت اجتماعی است که در بستر آگاهی و اراده و خواست روئیده و نشانگر حیات یک جامعه است. جامعه ای که بسیاری از تحلیل ها به غلط، سرنوشت دیگری را برای او در نسخه می پیچند. برخلاف پیش قضاوت ها و تحلیل های مغرضانه هیچگاه در راهیمیایی ۲۲ بهمن از امریت خبری نبوده و نیست. سامانه فرهنگ امریت - تابعیت برای مردم همیشه در صحنه، معنایی ندارد چرا که اساسا مهم ترین عامل ضد مشارکت در یک جامعه قوی بودن فرهنگ امریت - تابعیت است. در فرهنگ تابعیت، انتظار مردم، از خودشان نیست بلکه منتظر امراند که انجام کارها را به عهده گیرند. اما در تمام این سال ها مردم نشان داده اند که بار انقلاب بر دوش کشیده اند. هر جا احساس نیازی بوده است، این مردم بوده اند که با حضور خود، فعالیت داوطلبانه خود پیشرو و علمدار بوده اند. حضور آنان چیزی بیشتر از سهم بودن و سهم داشتن است، حضور مردم فعالیتی است ارادی. آنان بازگرانی فعال، آگاه، بیدار و زنده اند، نه فقط تماشاگر صرف. این موضوعی است که گردانندگان تشکلهای همسو با انقلاب و یا حتی یوزبسیون و ضد انقلاب گاه از آن غافلند چسرا که خود در پهنه امریت قدرت طلبی و قیامی گرفتارند و تلنگرش را هر بار در ایام الله می خوردند و باز هم فراموشان می شود. بدخواهان شاید ایرادشان این باشد که بوی بهبود اوضاع مردمان بوده است از حضور اقتصادی شنیده نمی شود پس از چه روی پای در عرصه مشارکت می گذارند؟ از چه روی حضورشان زبانه می شود و اتفاقا پاسخ این سؤال در حضور و تداوم حضور مردم نهفته است. زندگی یک جامعه و کشور، هیچگاه با یزه دست اقبال و شانسی نیست. آنان که در زندگی سیاسی اجتماعی خود مشارکت نمی نورزند در واقع عنان زندگی و حیات جمعی خود را به بخت و اقبال و امران می سپارند. بخت و اقبال هیچگاه نمی تواند یک زندگی شایسته را برای یک کشور پنهان مانند ایران بسازد. بدبختی است که در پای صندوق های آرا هر زمان که حضور مدیریتی کشور حیات بخشیده ایم که همانا عامل رکود و توقف در روند بهبود جامعه شده اند. استمرار هر جنبشی، منوط بر زنده نگاه داشتن انگیزه های اولیه و اصلی آن جنبش است و انگیزه های اصلی مردم ما در سال ۵۷ چیزی جز استقلال فرهنگی، آزادی سیاسی و جمهوری اسلامی نبود. مداومت مردم

آنچه در روز ۲۲ بهمن اتفاق افتاد را شاید بتوان در یک جمله خلاصه کرد؛ ما شاهد یک «جامعه زنده» هستیم؛ کم نیست تاریخچه انقلابی که راه به خطا برند و از مسیر خود باز ایستادند. کم نیستند حرکت هایی که بر از ریزش بوده اند و هیچ روشی را در خود نپروانده اند. مشارکت مردم و حفظ و تداوم آن یک ضرورت اجتناب ناپذیر برای یک انقلاب تلقی می شود. همواره مردمان حاضر در صحنه راهیمیایی ها با حضور خود این پیام را مخابره می کنند که نسبت به سرنوشت خود بی تفاوت نیستند بلکه حساس اند و مسئولیت خود را در کنش های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی پذیرفته اند. این کنش ها در طول تاریخ چهل ساله انقلاب اگر چه با افت و خیزهای فراوانی روبرو بوده و قطار انقلاب بارها و بارها مسافری را به حق یا اشتباه پیاده کرده است اما امریت و آنانی که بر این قطار سوار شده اند، را می شود در مناسبی همچون راهیمیایی ۲۲ بهمن سراغ گرفت. حضوری بی بدیل و استثنایی. آنچه در روزگار تقد و تحلیلهای خصلانه و شکوه و شکایت های به حق و جانانه. بدینسان است که می گویم مهمترین اثر و برکت مشارکت مردم در سرفصل های انقلاب، زنده بودن جامعه و برخورداری از حیات است. زنده بودن جامعه ویژگی های خاص خود را دارد، بدون «خرد» و «جنبش» حیات طبیعی در کار نیست. بروز انقلاب تجلی حساسیت جامعه نسبت به سرنوشت خود بود و تداوم حضور مردم حاکی از نشان دادن واکنش های مناسب، نسبت به کنش های محیطی دوران مختلفی است که بر انقلاب تحمیل شده یا زاید فکری انقلابی است. واکنش مناسب نیز جز در پرتو بصیرت و آگاهی شکل و توسعه نمی یابد. وجود سرمایه اجتماعی مردم، هم نشانه زنده بودن و بیداری جامعه است، هم زنده و بیدار بودن جامعه را تقویت کرده، استمرار می بخشد و به همین جهت است که می گویم رویش ها از ریزش ها بیشتر و بیشتر است. از یک سو، هر چه سطح مشارکت در جامعه افزایش یابد، کنش اجتماعی، سازمان یافته تر می شود و در هر کوی و برزن و مسجد و مدرسه و دانشگاه... آرای وحدت و همدلی سر داده می شود، از سوی دیگر، هر چه کنش اجتماعی سازمان یافته تر و نظام مندتر باشد، سطح بالاتری از مشارکت را ایجاد می کند و خیل عظیمی را فراغ از جغرافیا و نژاد در سراسر کشور مهیای نقش آفرینی می بینیم. بنا بر این حادثه حضور روزافزون مردم هر ساله، یک کنش مثبت، کارساز و پر

یادداشت

نگاهی به نتایج یک نظر سنجی (۲)

در ادامه یادداشت قبلی که درباره نظر سنجی اخیر موسسه ایسیا از اعتراضات دی ماه نوشته شد، اکنون به بخش های دیگر این نظر سنجی نیز اشاره می شود. از مردم پرسیده شده است که خواسته اصلی معترضان و شرکت کنندگان در تجمعات چه بوده است؟ به طور معمول پاسخ به این پرسش به معنای نظر و مطالبه فرد پاسخگو نیز هست. سه پاسخ اول به ترتیب بهبود وضعیت اقتصادی و فضای کسب و کار با ۶۹ درصد، رفع فساد مالی و اداری با ۳۰ درصد و بی عدالتی ۲۱ درصد قرار داشته اند (البته هر کس می توانست دو گزینه را پاسن دهد که جمع آن از صددرد بیشتر شده است). هنگامی که علل نارضایتی پرسیده شده است نیز تا حدود ۸۰ درصد افراد موارد اقتصادی از قبیل گرانی، بیکاری، مشکلات اقتصادی و معیشت سخت را ذکر کرده اند. همچنین در مجموع نیز، ۷۵ درصد مردم اعلام کرده اند که از شرایط کشور رضایت ندارند. بنابراین مشکلات اصلی مردم اقتصادی معرفی شده است، ولی هنگامی که درباره تحلیل وضع سیاسی کشور پرسیده شده است، ۱۱ درصد نشان وضع موجود را خوب دانسته اند. ۶۹ درصد نیز خواهان انجام اصلاحات شده اند و ۲۵ درصد نیز معتقدند که تغییرات باید اساسی باشد. بنابراین اغلب پاسخگویان معتقد به نوعی اصلاحات هستند ولی راه حلی که برای اصلاحات پیشنهاد می کنند، اقتصادی نیست، بلکه دقیقاً سیاسی است. ۴۴ درصد تقاضای بر سر منافع ملی را توصیه می کنند، حدود ۷ درصد ادامه وضع موجود را پیشنهاد کرده اند، ۱۶ درصد تنش زدایی در روابط بین المللی و ۱۵ درصد هم به مسائل دیگر پرداخته اند و ۱۹ درصد هم اظهار داشته اند که نمی دانند. بنابراین بیش از ۷۵ درصد افراد پاسخ داده به این پرسش، راه حل سیاسی برای بروز رفت از این وضع را پیشنهاد کرده اند که ایده منطقی و معقولی است. نکته بسیار مهم این است که مردم در برابر این پرسش که آیا تمایل به مشارکت در این تجمعات اعتراضی دارید، فقط ۱۰ درصد پاسخ مثبت داده اند و البته ۴۱ درصد هم آن را مشروط به قانونی و مسالمت آمیز بودن کرده اند و ۴۸ درصد نیز اعلام داشته اند که در هر صورت شرکت نمی کنم. بنابراین اگر چه باید خیال حکومت حداقل در این مقطع آسوده باشد که اکثریت قاطع در اعتراضات مشابه شرکت نمی کنند، ولی از یکسو معلوم نیست این رفتار خویش نندارانه ادامه یابد، زیرا پاسخ ها ناظر به وضعیت فعلی است و از سوی دیگر، این عدم مشارکت مبتنی بر دلبالی است که حکایت از روحیه محتاط مردم می کند و نباید از این روحیه سوءاستفاده کرد، زیرا پاسخگویان در برابر اینکه چرا شرکت نمی کنید، چنین گفته اند: ۳۱ درصد